Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Commissione Tributaria Regionale di Trieste (Italija) 16. aprila 2008 – Agenzia delle Dogane Circoscrizione doganale di Trieste proti Pometon SpA

(Zadeva C-158/08)

(2008/C 158/19)

Jezik postopka: italijanščina

Predložitveno sodišče

Commissione Tributaria Regionale di Trieste

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Agenzia delle Dogane Circoscrizione doganale di Trieste

Tožena stranka: Pometon SpA

Vprašanja za predhodno odločanje

1) Ali se lahko šteje, da postopek aktivnega oplemenitenja, tako kot ga izvaja družba POMETON S.p.A., krši načela carinske politike Skupnosti in zlasti načela splošne in posebne protidampinške zakonodaje ter načela carinskega zakonika Skupnosti (Uredba ES št. 2913/92) ([1]). Zlasti je vprašanje, ali je treba člen 13 Uredbe ES št. 384/1996 ([2]) razlagati kot splošno načelo, ki se lahko uporabi kot splošna klavzula pravnega reda Skupnosti, ki ima neposredno veljavo v odnosih med nacionalnimi organi in davčnimi zavezanci, kot tudi v postopku naložitve protidampinške dajatve; kot primer je navedeno vprašanje, ali se je možno sklicevati na ta člen pri izvajanju carinskih kontrol, v skladu s pojmom iz člena 14, carinskega zakonika Skupnosti (Uredba ES št. 2913/1992)?

2) Ali se lahko člen 13 Uredbe ES št. 384/1996 v zvezi z izogibanjem protidampinški ureditvi, v povezavi s členom 114 in naslednjimi carinskega zakonika Skupnosti (Uredba ES št. 2913/1992) v zvezi z aktivnim oplemenitenjem in s členi 202, 204, 212 in 214 v zvezi z nastankom carinskega dolga razlagajo v smislu, da: naložitev protidampinške dajatve za določeno blago ni izključena v primeru vnaprej opravljenega nakupa samega proizvoda od subjekta z državljanstvom države, ki ji ni naložena protidampinška dajatev, ki ga je pred tem kupil v državi, ki ji je naložen ta ukrep in ga brez vsakršnih sprememb začasno uvozil v Skupnost s postopkom aktivnega oplemenitenja, da bi ga potem spremenjenega ponovno uvozil, vendar le začasno in le za nekaj ur, ter ga takoj prodal isti družbi države članice Skupnosti, ki je skrbela za aktivno oplemenitenje?

3) Ali lahko v primeru neobstoja sankcij Skupnosti, ker jih to sodišče ni našlo, sodišče države članice uporabi pravila lastne ureditve – ki ob izpolnitvi pogojev omogočajo ugotovitev ničnosti pogodb o izročitvi v aktivno oplemenitenje in prodaji nadomestnega proizvoda – kot je člen 1343 (nedopustna podlaga), 1344 (pogodba sklenjena z obidom zakona) in 1345 (nedopusten razlog) italijanskega civilnega zakonika in člen 1414 in naslednji italijanskega civilnega zakonika, v zvezi s pretvarjanjem, za primer ugotovljene in dokazane kršitve zgoraj navedenih načel Skupnosti?

4) Ali je zgoraj opisana operacija, izvedena z namenom izogibanja protidampinški dajatvi, v skladu s postopkom aktivnega oplemenitenja tudi iz drugih razlogov ali razlagalnih meril, ki jih bo navedlo Sodišče, ali dejansko krši carinska načela v zvezi z uporabo protidampinške dajatve, ki jih bo navedlo Sodišče?

5) Ali zadevna operacija, tudi iz drugih razlogov ali razlagalnih meril, ki jih bo navedlo Sodišče, pomeni dokončen uvoz proizvoda, za katerega je naložena protidampinška dajatev?

([1]) UL L 302, 19.10.1992, str. 1.
([2]) UL L 56, 6.3.1996, str. 1.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je 21. aprila 2008 vložilo Cour de cassation (Francija) – Iaszlo Hadadi (Hadady) proti Csilli Marti Mesko, poročeni Hadadi (Hadady)

(Zadeva C-168/08)

(2008/C 158/20)

Jezik postopka: francoščina

Predložitveno sodišče

Cour de cassation.

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Iaszlo Hadadi (Hadady).

Tožena stranka: Csilla Marta Mesko, poročena Hadadi (Hadady).

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je treba člen 3(1)(b) [Uredbe (ES) št. 2201/2003] ([1]) razlagati tako, da v primerih, ko imata zakonca hkrati državljanstvo države članice, v kateri je sodišče, pri katerem je bil vložen zahtevek, in državljanstvo druge države članice Evropske unije, prevlada državljanstvo države članice, v kateri je sodišče, pri katerem je bil vložen zahtevek?

2. Ali je treba v primeru nikalnega odgovora na prejšnje vprašanje ta člen razlagati tako, da v primeru, ko imata oba zakonca državljanstvi enakih dveh držav članic, od dveh zadevnih državljanstev prevlada državljanstvo, ki se bolj navezuje na zakonca?

3. Ali je treba v primeru nikalnega odgovora na prejšnje vprašanje šteti, da imata zakonca na podlagi tega člena dodatno izbiro, tako, da lahko zakonca sprožita postopek pri sodiščih ene ali druge države članice, katere državljana sta oba?

([1]) Uredba Sveta (ES) št. 2201/2003 z dne 27. novembra 2003 o pristojnosti in priznavanju ter izvrševanju sodnih odločb v zakonskih sporih in sporih v zvezi s starševsko odgovornostjo ter o razveljavitvi Uredbe (ES) št. 1347/2000 (UL L 338, str. 1).

Tožba, vložena 29. aprila 2008 – Komisija Evropskih skupnosti proti Republiki Avstriji

(Zadeva C-181/08)

(2008/C 158/21)

Jezik postopka: nemščina

Stranki

Tožeča stranka: Komisija Evropskih skupnosti (zastopnik: V. Kreuschitz, zastopnik)

Tožena stranka: Republika Avstrija

Predlogi tožeče stranke:

— ugotovi naj se, da je Republika Avstrija, s tem da ni sprejela zakonov in drugih predpisov, potrebnih za prenos Direktive 2003/18/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. marca 2003 o spremembah Direktive Sveta 83/477/EGS o varstvu delavcev pred tveganji zaradi izpostavljenosti azbestu pri delu ([1]), oziroma da o sprejetju teh predpisov ni obvestila Komisije, kršila obveznosti iz člena 2(1) te direktive.

— Republiki Avstriji naj se naloži plačilo stroškov postopka.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Rok za prenos Direktive naj bi se iztekel 15. aprila 2006.

([1]) UL L 97, str. 48.

Tožba, vložena 29. aprila 2008 – Komisija Evropskih skupnosti proti Velikemu vojvodstvu Luksemburg

(Zadeva C-184/08)

(2008/C 158/22)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: Komisija Evropskih skupnosti (zastopnika: M. P. Oliver in J.-B. Laignelot, zastopnika)

Tožena stranka: Veliko vojvodstvo Luksemburg

Predlogi tožeče stranke:

— ugotovi naj se, da Veliko vojvodstvo Luksemburg, s tem ko ni sprejelo sankcij na podlagi člena 18 Uredbe (ES) št. 648/2004 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 31. marca 2004 o detergentih ([1]), in v vsakem primeru, s tem ko jih ni sporočilo Komisiji, ni izpolnilo obveznosti iz člena 18(1) in (2) te uredbe;

— Velikemu vojvodstvu Luksemburg naj se naloži plačilo stroškov.